

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 29/15

Luksemburg, 4 marca 2015 r.

Wyrok w sprawie T-496/11
Zjednoczone Królestwo / Europejski Bank Centralny

Sąd stwierdził nieważność opublikowanych przez EBC ram polityki nadzorczej Eurosystemu, w których nałożono na kontrahentów centralnych wymóg lokalizacji w strefie euro

EBC nie posiada kompetencji niezbędnej do nałożenia takiego wymogu na kontrahentów centralnych biorących udział w rozliczaniu finansowych papierów wartościowych

Eurosystem obejmuje Europejski Bank Centralny (EBC), a także krajowe banki centralne państw członkowskich, które przyjęły euro jako wspólną walutę. W dniu 5 lipca 2011 r. EBC opublikował na swojej stronie internetowej ramy polityki nadzorczej Eurosystemu, w których opisał rolę, jaką ma pełnić Eurosystem w zakresie nadzoru nad „systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku”. Zdaniem EBC nadzór nad całością tych systemów i infrastruktur wynika z zadania, jakie mu zostało powierzone w traktacie FUE, polegającego na popieraniu należytego funkcjonowania systemów płatniczych, oraz z art. 22 statutu Eurosystemu i EBC, który stanowi, że „EBC może uchylać rozporządzenia, w celu zapewnienia skuteczności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i z innymi krajami”.

W ramach polityki nadzorczej EBC wyjaśnił, że systemy rozrachunku papierów wartościowych i izby rozliczeniowe z udziałem kontrahentów centralnych (zwane dalej „kontrahentami centralnymi”)¹ są podstawowymi elementami systemu finansowego. Problem o charakterze finansowym, prawnym lub operacyjnym naruszający te systemy może prowadzić do zakłócania w sposób systemowy systemu finansowego. Jest tak w szczególności w przypadku kontrahentów centralnych, ponieważ stanowią oni punkt zbieżności zarówno ryzyka płynności, jak i ryzyka kredytowego. W ramach polityki nadzorczej podkreślono, że nienależyte funkcjonowanie infrastruktur położonych poza strefą euro może wywoływać negatywne skutki w odniesieniu do systemów płatności znajdujących się w strefie euro, podczas gdy Eurosystem nie może wywrzeć żadnego bezpośredniego wpływu na takie infrastruktury. Z powyższego EBC wywiódł, że infrastruktury dokonujące rozrachunku transakcji w euro powinny być prawnie zarejestrowane w strefie euro, a uprawnienia kontrolne i operacyjne w odniesieniu do wszystkich podstawowych funkcji powinny także być wykonywane w tej strefie.

EBC wyjaśnił, że ta polityka lokalizacyjna ma zastosowanie do kontrahentów centralnych, których dzienna ekspozycja netto na ryzyko kredytowe wynosi średnio ponad 5 miliardów euro w jednej z głównych kategorii instrumentów nominowanych w euro.

Zjednoczone Królestwo wniosło skargę do Sądu Unii Europejskiej podnosząc między innymi, że EBC nie ma kompetencji do nakładania na kontrahentów centralnych wymogu lokalizacji.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku **Sąd stwierdził nieważność opublikowanych przez EBC ram polityki nadzorczej Eurosystemu w zakresie, w jakim ustanowiono w nich w odniesieniu do kontrahentów centralnych biorących udział w rozliczaniu finansowych papierów wartościowych wymóg lokalizacji w państwie członkowskich Eurosystemu.**

---

¹ Izby rozliczeniowe z udziałem kontrahentów centralnych rozliczają niektóre transakcje przeprowadzane na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ponosząc ryzyko kredytowe stron transakcji i zarządzając tym ryzykiem.

Stwierdziwszy, że ustanowienie takiego wymogu wykracza poza ramy zwykłego nadzoru i wchodzi w zakres regulowania działalności systemów rozliczeń papierów wartościowych, Sąd orzekł, że **EBC nie posiada kompetencji niezbędnej do regulowania działalności tych systemów, ponieważ jego kompetencje są ograniczone przez art. 127 ust. 2 traktatu FUE wyłącznie do systemów płatności**. Tak więc, ze względu na brak wyraźnego odesłania w art. 22 statutu do rozliczania papierów wartościowych, wyrażenie „system rozliczeń i płatności” należy interpretować w ten sposób, że jego celem jest podkreślenie, że EBC ma kompetencję do uchwalania rozporządzeń w celu zapewnienia skuteczności i bezpieczeństwa systemów płatności, w tym tych systemów płatności, które obejmują etap rozliczeń, nie zaś przyznanie tej instytucji autonomicznej kompetencji regulacyjnej wobec wszystkich systemów rozliczeń.

Następnie Sąd nie uwzględnił argumentacji EBC, zgodnie z którą wykonywanie powierzonego mu na mocy traktatu FUE zadania polegającego na popieraniu należytego funkcjonowania systemów płatniczych wymaga, aby posiadał on uprawnienie do regulowania działalności infrastruktur dokonujących rozliczeń papierów wartościowych. Sąd stwierdził, że w przypadku gdyby EBC uznał, że to uprawnienie jest niezbędne dla zapewnienia należytego wykonywania zadania, o którym mowa, to do EBC należałoby zwrócić się do prawodawcy Unii, na podstawie art. 129 ust. 3 traktatu FUE, z wnioskiem o zmianę art. 22 statutu poprzez dodanie wyraźnego odesłania do systemów rozliczeń papierów wartościowych.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106